

"O küllî ve umumi desâtiri içinde, hususi ihsanâtı, hususi imdadları, hususi cilveleri var ki; her şey, her vakit, her hâceti için Ondandır istimdâd eder, Ona bakabilir." Madende mahsur kalan, bazı kanser kardeşlerimiz dua ediyor ama kabul edilmiyor! İzahı?

"İşte, ruhumun feryadına ve kalbimin vâveylâsına vâfi ve kâfi ve teskin edici ve kanaat verici cevap ise, sırr-ı tevhid ile, Rahmân ve Rahîm olan Zât-ı Zülcelâlin, umumî kanunların tazyikatları ve hadisatın tehacümatı altında ağlayan ve sızlayan o sevimli memlûklerine, kanunların fevkinde olarak, ihsanat-ı hususiyesi ve imdadat-ı hassası ve doğrudan doğruya her şeye karşı rububiyet-i hususiyesi ve her şeyin tedbirini bizzat kendisi görmesi ve her şeyin derdini bizzat dinlemesi ve her şeyin hakikî mâliki, sahibi, hâmîsi olduğunu, sırr-ı Kur'ân ve nur-u imân ile bildim. O hadsiz meyusiyet yerinde, nihayetsiz bir mesruriyet hissettim."

"Kanun-u küllînin tazyikinden feryad eden ferdlere Rahmânü'r-Rahîm isimlerini hususi bir sûrette imdada yetiştirdi. Demek, o küllî ve umumi desâtiri içinde, hususi ihsanâtı, hususi imdadları, hususi cilveleri var ki; her şey, her vakit, her hâceti için Ondandır istimdâd eder, Ona bakabilir..."(1)

Umumi kanunların ağırlığı ve baskısı, zayıf ve aciz olan insanı zayıf ve aciz olmayan Allah'a itmek, onun şefkat ve merhamet kucağına sevk etmek için tanzim edilmişlerdir. İnsan açısından her bir musibet ve ağırlığa bu nazarla bakabiliriz.

Mesela, yağmursuzluk veya kuraklık bazen ağır bir kanun olur, insan bu kanunun altında ezilir sıkılır, sonra ellerini açıp Allah'a dua etme ihtiyacı hisseder. Şayet bu kanun ve onun ağırlığı olmasa, insan Allah'a iltica etme ihtiyacını hissetmeyecekti. İşte bu yüzden Allah kâinatta umumi kanunlar koyup bu kanunlar altında insanlığı sıkarak kendi isim ve sıfatlarına iltica ettiriyor ki zaten insan açısından ibadet ve kulluğun esası da bu noktadır.

Allah kâinatta muazzam bir sistem ve intizam kurmuş ve bu sistemin külli ve cüzi şeyler için durdurulmayan prensipleri var. Bu külli kanunlar bazen insanı zora sokup insan üzerinde büyük bir baskı oluşturuyor. İnsan bu kanunları değiştirmeye muktedir olamadığı ve bu kanunlar karşısında ezileceği hengamede Allah hususi

şefkat ve yardımı ile insanın imdadına yetişiyor. İnsanın o kanun çarkı altında ezilmesine müsaade etmiyor.

Aslında o çarkın ağır ve baskıcı olmasının bir hikmeti de insanı hususi şefkate ve iltifata yönlendirmektir. Yani insan o kanunun ve sistemin baskısı altında kalmaktan bunalıp İlahi rahmet ve şefkate firar ediyor ve Allah'ı isimleri ile tanıma fırsatı buluyor.

Yalnız dualar ve ilticalar sadece dünyaya ve dünya hayatında kalmaya bakmıyor. Madenciler belki o zor şartların geçmesi ve hayatlarının kurtulması için çok dua etmişlerdir. Lakin ecel ve ölüm de bir haktır bir adetullahtır. Bu dua ve yalvarmalar ahiretlerinin inşası için değerlendiriliyor olabilir. Yoksa her dua ve iltica ölümü def etse, o zaman hiçbir insanın ölmemesi iktiza eder; bu da adetullah açısından mümkün değildir.

"... Eğer dua çok edildiği halde beliyeler def' olunmazsa, denilmeyecek ki, 'Dua kabul olmadı.' Belki denilecek ki, 'Duanın vakti kaza olmadı.' Eğer Cenâb-ı Hak, fazl ve keremiyle belâyı ref etse, nurun alâ nur, o vakit dua vakti biter, kaza olur."

"Demek, dua bir sırr-ı ubûdiyettir. Ubûdiyet ise, hâlisen livechillâh olmalı. Yalnız aczini izhar edip, dua ile Ona iltica etmeli, rububiyetine karışmamalı. Tedbiri Ona bırakmalı, hikmetine itimad etmeli, rahmetini itham etmemeli."(2)

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi kâinatta insanı sıkan ve rahmet-i İlahiyeye yönlendiren umumi kanunların amacı, insan ile Allah arasında ibadet diyalogu kurmak içindir. Yoksa dünya hayatının sürekli bir kısır döngü ile uzaması için değildir. Her kanserli hasta dua edip sürekli ömrünü uzatmış olsa dünyanın imtihan özelliği kalmaz.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Otuz Üçüncü Söz, Giriş Kısmı.](#)

(2) bk. [age., Yirmi Üçüncü Söz, Beşinci Nokta.](#)